

[Laurits Hansen.]

for at beholde Landboudommen ude i Erhvervet. Den skulde meget gerne blive ved det Erhverv, den er opvokset i.

Fra det kommunistiske Partis Side forlanger vi, at ikke alene Udstykningen hurtigt bliver taget op, men at den kommer til at foregaa i noget stærkere Tempo, end det er sket i de senere Aar, idet der kun er oprettet et forsvindende Antal nye Ejendomme. Der tales om, at det er vanskeligt at skaffe Jord til disse Brug. Jeg tror ikke, det er saa vanskeligt endda. I denne Forbindelse kunde jeg godt have Lyst til at vide, hvor meget Jord Jordlovsudvalget har til Disposition i Øjeblikket. Tidligere naar man købte en stor Gaard, var det Skik, at man udstykkede noget af den det første Aar og lejede Resten ud. Det er muligt, at der er saadanne Rester i Jordlovsudvalget fra før Krigen, som eventuelt kunde være modne til Udstykning nu. Der er ogsaa en Del af vore største Landbrugere, som ikke opførte sig saa særlig smukt over for vort Land, da de fremmede Gæster var her, og jeg gaar ud fra, at de Love, der herom er vedtaget i den danske Rigsdag, vil blive overholdt og fulgt, naar man skal bedømme Sager vedrørende den Slags Personer. Jeg tror, der kunde skaffes adskillige Tusind Tdr. Land ved at beslaglægge disse uheldige Godsejeres og Grevers Jordtilliggende. Desuden har vi jo den sønderjyske Præstegaardsjord, for ikke at tale om Kreditanstalt Vogelgesangs Ejendomme, som allerede er begyndt at overgaa til Staten. Man ser altsaa heraf, at der er Jord nok at fremskaffe til Brug i en overskuelig Fremtid. Og i øvrigt er der adskillige Gaarde ude paa Landet, som tilsyneladende kunde trænge til at faa nye Ejere — i hvert Fald at dømme efter deres Drift af Markerne. Der er Landbrugere nok, der kan drive Jorden. Man behøver ikke at have en hvilken som helst Mand siddende og dyrke Danmarks Samfundsværdier.

Jord er der, som sagt, rigeligt af, og derfor kræver vi, at Udstykningen kommer i Gang igen. Det er nødvendigt, hvis man vil bevare Landboudommen derude. Og det er ikke alene et Spørgsmaal, der er af Betydning for Landbruget; det er ogsaa af Interesse for Byerne, at den Ungdom, der er opvokset paa Landet, i saa stort et Tal som muligt bliver derude.

Et andet Spørgsmaal, som i høj Grad trænger sig paa, og som har staaet aabent i mange Aar, er Spørgsmaalet om Jord til de saakaldte indeklemte Husmænd, som man ganske vist fra alle Sider har Sympati for.

Fra disse Hjem kunde der udgaa dygtige Landbrugsmedhjælpere. Jeg siger: der kunde det, men det er ikke i ret mange Tilfælde, der gør det, fordi Forholdene i disse smaa Hjem har været af en saadan Karakter, at Børnene paa et ret tidligt Tidspunkt har taget Afstand fra at gaa til Landbruget. Deres Forældres Kaar og deres egen Barndom har ikke været af en saadan Karakter, at de har faaet Lyst til deres Forældres Erhverv. Derfor gaar et saa stort Tal af dem, der er født paa disse helt smaa Brug, over i andre Erhverv. Og det er ikke underligt. De har oplevet en Barndom og en Ungdom i deres Hjem med Slid og Fattigdom; der var aldrig Raad til noget af det, de ønskede at komme med til, og som Regel maatte deres Fader ud paa Ekstraarbejde, medens Børnene og deres Moder maatte passe Bedriften hjemme. Det skaber ikke Lyst til at gaa ind i det Erhverv. Det er derfor højt paakrævet, at man skaffer Jord til disse Brug. Løs det Spørgsmaal nu! Det vil jeg stærkt henstille til den højtærede Landbrugsminister.

Jeg tænker ikke alene paa de Brug, der er oprettet efter Jordloven, altsaa som Statshusmandsbrug, men alle Landbrug, der er for smaa til at forsørge en Familie, maa have Tillægsjord. Disse Forhold derude mærkes i høj Grad af Ungdommen, og de tager deres Stilling til dem: de ønsker ikke at komme ind under samme Kaar som deres Forældre, og derfor forlader de Landbruget.

Noget andet er Boligforholdene. Jeg tænker især paa de saakaldte Arbejderboliger ved Herregaardene. Det er ikke altid, de ligner Menneskeboliger, men ikke desto mindre bor der Mennesker i dem, og de Børn, der udgaa derfra, bliver vist ikke særligt interesserede i at gaa til Landbruget for at se den Elendighed, de har levet under som Børn. Naar en Herregaard søger en Husmand, tilføjes der som Regel i samme Avertissement: „hvis Konen vil malke“. Konen og Manden gaar paa Arbejde fra tidlig Morgen, og Børnene maa skøtte sig selv. Adskillige Steder ligger disse Arbejderboliger langt fra Gaarden, mange Gange maa saadan en lille Knort, der er begyndt at gaa i Skole, selv sørge for at komme op og gaa den lange Vej til Skolen, fordi Faderen og Moderen har forladt ham tidligt om Morgen. Den Slags Forhold inspirerer jo ikke til at blive ved Forældrenes Erhverv. Jeg beder det store Landbrug tage i Betragtning, at vi godt kunde løse disse Spørgsmaal med lidt god Vilje.

Men det er ikke alene Boligerne, det er galt med. Det ser heller ikke for godt ud med det saakaldte Karlekammer, selv om